

Forn de pega del pla dels Joncs

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Pla dels Joncs - Veïnat del Far - Zona del Far
Emplaçament	Al sud-est del Santuari del Corredor, damunt d'un marge força alt que delimita un camí
Alçada:	521m
Coordenades:	
Latitud:	41.62354
Longitud:	2.4883
UTM Est (X):	457373
UTM Nord (Y):	4608106

Classificació

Número de fitxa	08075-441
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Ple de sediments i mig enderrocats.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08074A00509007
Fitxes associades:	
<u>Cal Pegaire</u>	
<u>Forn de pega del Camí Ral</u>	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 10/07/2018 - 02:00

Descripció

Restes d'un forn de pega simple excavat damunt del marge de ponent d'un camí, en el terreny granític que caracteritza la zona. Es conserva la part del pou del forn, que presenta una planta ovalada, lleugerament rectangular. Presenta unes mesures aproximades de 0,70 metres d'alçada per un metre d'amplada, amb l'interior ple de sediments (terra, fulles i pinassa). A la part superior es conserven algunes pedres que delimitaven la boca, en l'actualitat cobertes de molsa. L'estructura està mig enderrocada, amb un forat en una de les parets.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

La pega s'obtenia de la resina dels pins. Es tracta d'una substància negra que s'estova amb la calor i era utilitzada per calafatar la fusta dels vaixells, per encolar peces de fusta, per segellar les bótes, per donar resistència a les sabates, etc. Els pegaires tallaven l'arbre i, tant les arrels com la soca, es deixaven podrir uns anys, quedant-ne la teia. Aquesta teia era utilitzada tant per fer llum com per obtenir-ne la pega, mitjançant un procés de doble destil·lació. Les pegueres o forns de pega estaven bastits als marges i formats per tres parts diferenciades: el pou de forma ovalada i amb una petita obertura superior, l'olla o dipòsit on es recollia el quitrà que suava de les teies i la pastera o dipòsit de fusta, on es deixava solidificar la pega. En general, aquesta activitat es desenvolupà sobretot des de finals del segle XIX i fins a la dècada dels anys 70 del segle XX. Donades les petites dimensions de l'estructura és probable que aquest forn produís pega per a usos domèstics.

Bibliografia

RANGIL, Dani (2012). "Els forns de pega". L'Aulet, núm. 12, p. 14-17.

